

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΩΝ ΑΡΘΡΩΝ 178 ΜΕΧΡΙ 206 ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ 4215/2018.

Ι.ΕΙΣΑΓΩΓΗ

A.Η Διαμεσολάβηση είναι ένας απο τους Εναλλακτικούς – σε σχέση με την Δικαστική Διαδικασία - Τρόπους Επίλυσης Διαφορών. Άλλοι Εναλλακτικοί Τρόποι Επίλυσης Διαφορών είναι η Διαιτησία, η Συμφιλίωση (conciliation), η Επιδίκαση Απαίτησης adjudication) (οι δυο τελευταίοι είναι γνωστοί, κυρίως, στις χώρες Αγγλοσαξωνικού Δικαίου) και ο Εξωδικαστικός Συμβιβασμός.

Οι Εναλλακτικοί Τρόποι Επίλυσης Διαφορών συναντώνται στην Ιστορία πολλών χωρών, απο αρχαιοτάτων χρόνων. Ενδεικτικά, ας αναφερθούν η Κίνα, όπου η φιλική επίλυση των διαφορών πρεσβευόταν ένθερμα απο τον Κομφούκιο, τον πέμπτο αιώνα ΠΧ, την Ρώμη, όπου υπήρχαν και γραπτοί κανόνες Δικαίου, οι οποίοι θεσμοθετούσαν την Διαιτησία, την Γαλλία όπου, τον δέκατο τρίτο αιώνα, ο Βασιλέας Λουδοβίκος ο ΙΧ, ο μετέπειτα Άγιος Λουδοβίκος, καθόταν κάτω απο έναν πλάτανο και δεχόταν σε ακρόαση τους υπηκόους του, βοηθώντας τους να λύσουν τις διαφορές, που έφεραν σε γνώση του, καθώς και τα χωριά της Αφρικής, όπου ο Μάγος του χωριού έλυε τις διαφορές των χωρικών με τρόπο αποτελεσματικό.

Να αναφέρουμε και την πρώτη υπόθεση στην Ιστορία, η οποία λύθηκε με Διαιτησία και είναι η περίπτωση των δυο γυναικών, που " διεκδικούσαν " το ίδιο παιδί και ζητήθηκε απο τον Βασιλέα Σολομώντα να αποφασίσει, ο οποίος πρότεινε την γνωστή λύση, που απευθυνόταν στο συναίσθημα των δυο γυναικών, πράγμα που επέτρεψε να αποκαλυφθεί ποια από τις δυο ήταν η αληθινή μητέρα.

Σπουδαία είναι και η πρώτη Διαμεσολάβηση, που φαίνεται να είναι εκείνη, στην οποία Προέβη η θεά Αθηνά διαμεσολαβώντας αποτελεσματικά στην υπόθεση του Ορέστη,, τον οποίο καταδίωκαν οι Ερινύες, παρά την αθώωση του απο το Δικαστήριο της Αθήνας, πείθοντας τες να μετατραπούν από θεές της εκδίκησης σε θεές προστατίδες της πόλης της Αθήνας, οπότε και μετονομάστηκαν σε Ευμενίδες.

B.Η Διαμεσολάβηση είναι προκριτέα, όχι μόνο διότι είναι ταχεία διαδικασία και ολιγότερο δαπανηρή από την Δικαστική ή την Διαιτητική Διαδικασία αλλά, κυρίως, διότι επιτρέπει να διαφυλαχθούν οι ανθρώπινες σχέσεις, με την εξεύρεση απο τους ίδιους τους ενδιαφερόμενους λύσης, που ικανοποιεί τα πραγματικά συμφέροντα όλων (win -win solution).

Όμως, για να εδραιωθεί η Διαμεσολάβηση απαιτείται εμπειριστατωμένη ενημέρωση τόσο του νομικού κόσμου, όσο και των επιχειρηματιών και των πολιτών εν γενεί, αλλά

απαραιτήτως και η αλλαγή της νοοτροπίας της κοινωνίας, προκειμένου να γίνει κοινή συνείδηση ότι οι δικαστικές έριδες σπάνια μπορούν να φέρουν αποτελέσματα εξ ίσου θετικά με την φιλική επίλυση των διαφορών.

Σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Νομοθεσίας, η Διαμεσολάβηση σε αστικές και εμπορικές διασυνοριακές διαφορές εισήχθη με την Οδηγία 2008/52 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, προς την οποία η εσωτερική μας Νομοθεσία ευθυγραμμίστηκε με τον Ν.3898/16.12.2010, που αφορά, όχι μόνο τις διασυνοριακές, αλλά και τις ενδοσυνοριακές αστικές και εμπορικές διαφορές. Διασυνοριακή είναι η διάφορα όταν όλα τα μέρη δεν κατοικούν στο ίδιο Κράτος, σε αντίθεση με την ενδοσυνοριακή, όλα τα μέρη της οποίας κατοικούν στο ίδιο Κράτος, σε συγκεκριμένες χρονικές στιγμές, που καθορίζονται από τις σχετικές διατάξεις, μεταξύ των οποίων η χρονική στιγμή της υποβολής της συγκεκριμένης διαφοράς σε Διαμεσολάβηση.

Πρόσφατα, στην Ελληνική Νομοθεσία εισήχθησαν νέες διατάξεις, που διέπουν πλέον την Διαμεσολάβηση και είναι εκείνες των άρθρων 178 μέχρι 206 του Νόμου 4512/2018.

Απαραίτητη προϋπόθεση για να μπορεί να υποβληθεί μια διαφορά σε Διαμεσολάβηση είναι να έχουν τα ενδιαφερόμενα μέρη εξουσία ελεύθερης διάθεσης του αντικείμενου της, δηλαδή να μην ρυθμίζεται το αντικείμενο της διαφοράς από κανόνες αναγκαστικού δικαίου, όπως, παραδείγματος χάριν, το διαζύγιο.

Προς το παρόν τουλάχιστον, διαφορές Διοικητικού και Ποινικού Δικαίου δεν μπορούν να υποβληθούν σε Διαμεσολάβηση.

Διαφορές με το Δημόσιο δεν μπορούν να υποβληθούν σε Διαμεσολάβηση όταν η έννομη σχέση, από την οποία προέκυψαν, είναι σχέση στην οποία το Δημόσιο ενήργησε ασκώντας την κρατική εξουσία (*acta jure imperii*). Αντιθέτως διαφορές του Δημοσίου με ιδιώτες, είτε φυσικά, είτε νομικά πρόσωπα, που απορρέουν από σχέσεις, στις οποίες το Δημόσιο ασκεί την διαχειριστική εξουσία του (*acta jure gestionis*) μπορούν να υπαχθούν σε Διαμεσολάβηση.

II. ΤΑ ΚΥΡΙΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ

A. Ο Διαμεσολαβητής **ΔΕΝ ΕΚΔΙΔΕΙ ΑΠΟΦΑΣΗ**. Ο ρόλος του συνίσταται στην διευκόλυνση των μερών να βρουν, εκείνα, την λύση που διασφαλίζει κατά τον καλλίτερο τρόπο τα συμφέροντα τους, δηλαδή την λύση την οποία εκείνα θεωρούν την πιο ικανοποιητική για τα συμφέροντα τους. Γι' αυτό και συχνά η Διαμεσολάβηση αποκαλείται " επιβοηθούμενη διαπραγμάτευση. "

Στην Διαμεσολάβηση, δεν είναι υποχρεωτική η αυστηρή εφαρμογή κανόνων δικαίου, ούτε και είναι υποχρεωτικό να περιοριστεί η διαδικασία στην επίλυση της διαφοράς όπως έχει υποβληθεί αρχικά από τα εμπλεκόμενα μέρη, σε αντίθεση με την Δικαστική Διαδικασία, όπου το Δικαστήριο δεσμεύεται από το περιεχόμενο του δικογράφου, που του έχει υποβληθεί και υποχρεούται να κινηθεί αποκλειστικά και μόνο στα πλαίσια του, αποδεχόμενο ή απορρίπτοντας με την απόφαση του, εν όλω ή εν μέρει, μόνο τα αιτήματα των διαδίκων, όπως αυτά διατυπώνονται από τους ίδιους. Γι' αυτό και σε μία δίκη υπάρχει πάντοτε ένας κερδισμένος - έστω και εν μέρει - και ένας ηττημένος - έστω και εν μέρει.

Αντιθέτως, στην Διαμεσολάβηση, είναι δυνατόν τα μέρη να βρουν λύση, η οποία να

ικανοποιεί πλήρως και τις δυο πλευρές. Βασικό ρόλο θα παίξει και η λεγόμενη δυνατότητα " διεύρυνσης της πίτας ", που υπάρχει ακριβώς λόγω της μη υποχρέωσης αυστηρής εφαρμογής κανόνων δικαίου και της έλλειψης υποχρέωσης περιορισμού στα όρια της συγκεκριμένης διαφοράς. Το πιο γνωστό παράδειγμα, που αναφέρεται στην διεθνή βιβλιογραφία, είναι εκείνο των πορτοκαλιών, που αποτελούσαν το αντικείμενο της έριδας δυο γειτόνων. Στο κτήμα του ενός ήταν φυτεμένες πορτοκαλιές, πολλά κλαδιά των οποίων επεκτείνοντο πάνω από το κτήμα του άλλου, με αποτέλεσμα μεγάλο μέρος των πορτοκαλιών να πέφτει στο κτήμα του δεύτερου. Με την βοήθεια του Διαμεσολαβητή,, αναφάνηκε ότι ο ένας από τους ενδιαφερόμενους ήθελε τα πορτοκάλια για να φτιάχνει η γυναίκα του γλυκό του κουταλιού και να το πωλούν στο μίνι μάρκετ τους, ενώ ο άλλος ήθελε τον καρπό για να τα στύβει και να σερβίρει τον χυμό στην μικρή καφετέρια, που του ανήκε. Ο επίλογος ήταν εύκολος: συμφώνησαν ο ένας να στύβει όλα τα πορτοκάλια (όχι μόνον αυτά που έπεφταν στο κτήμα του), να κρατά τον χυμό και να δίνει τις φλούδες στον άλλο. Ένα Δικαστήριο δεν θα ήταν δυνατόν να εκδώσει απόφαση με τέτοιο περιεχόμενο, διότι θα δεσμευόταν από τα αντίθετα αιτήματα των ενδιαφερομένων, οι οποίοι θα διεκδικούσαν, ο κάθε ένας, ολόκληρα τα επίμαχα πορτοκάλια.

Εν τούτοις, η γνώση των κανόνων του Δικαίου είναι πολύ χρήσιμη- απαραίτητη θα λέγαμε - γι' αυτό και η Νομοθεσία μας προβλέπει ότι τα μέρη πρέπει να παρίστανται υποχρεωτικά μετά των νομικών παραστατών τους, οι οποίοι θα μεριμνούν για την πλήρη ενημέρωση των μερών περί της διαδικασίας της Διαμεσολάβησης -επιπροσθέτως της σχετικής ενημέρωσης τους από τον Διαμεσολάβητή-περί των ενδεχομένων αποτελεσμάτων της, περί των συνεπειών της αποτυχίας της διαδικασίας, αλλά και περί ενδεχόμενης πρόσκρουσης σε κανόνες Δημόσιας Τάξης και αναγκαστικού δικαίου έν γένει συμφωνίας, προς την οποία κατευθύνονται τα μέρη, αφού δεν θα είναι εφικτή η εκτέλεση της,εαν χρειαστεί να εκτελεστεί αναγκαστικά.

Ένας από τους βασικούς στόχους του Διαμεσολάβητή- ίσως ο βασικότερος - είναι να κάνει τους ενδιαφερομένους να εντοπίσουν τα πραγματικά συμφέροντα τους, χωρίς να παραγνωρίζουν τα συμφέροντα και των άλλων μερών, διότι μόνο τότε θα μπορέσουν να απεγκλωβιστούν από την προσκόλληση τους στις θέσεις τους και να διαπιστώσουν, ενδεχομένως, με την πρόοδο της διαδικασίας της Διαμεσολάβησης, ότι μπορούν να ικανοποιηθούν τα συμφέροντα όλων των μερών, τα οποία μπορεί μεν να είναι διαφορετικά, αλλά όχι απαραίτητα ασυμβίβαστα.

Β. Οι ενδιαφερόμενοι προσφεύγουν οικιοθελώς στην Διαμεσολάβηση, είτε πριν αρχίσουν οποιαδήποτε Δικαστική διαδικασία, είτε αφού αρχίσει η Δικαστική διαδικασία και μάλιστα σε οποιοδήποτε στάδιο και εάν βρίσκεται αυτή. Η συμφωνία των μερών περί υπαγωγής της διαφοράς τους σε Διαμεσολάβηση πρέπει να αποδεικνύεται με έγγραφο.

Το Δικαστήριο, ενώπιον του οποίου είναι εκκρεμής μια αστική ή εμπορική υπόθεση, μπορεί να υποδείξει στα μέρη να προσφύγουν στην Διαμεσολάβηση για να επιλύσουν την διαφορά τους. Τα μέρη δεν είναι υποχρεωμένα να συμμορφωθούν προς την υπόδειξη αυτή του Δικαστηρίου και δεν προβλέπονται κυρώσεις για την μη συμμόρφωση τους προς αυτή. Εάν τα μέρη συμφωνήσουν και ακολουθήσουν την υπόδειξη του, το Δικαστήριο αναβάλλει υποχρεωτικά την συζήτηση της υπόθεσης σε δικάσιμο μετά από τρεις μήνες και όχι πέραν του εξαμήνου.

Αλλα και η οικιοθελής προσφυγή στην Διαμεσολάβηση αποτελεί λόγο αναστολής της

προόδου της δίκης, όταν αρχίσει η διαδικασία της Διαμεσολάβησης. Η αναστολή διαρκεί μέχρι το πέρας της διαδικασίας της Διαμεσολάβησης.

Οι νέες νομοθετικές διατάξεις περί Διαμεσολάβησης εισάγουν εξαιρέσεις στον πιο πάνω κανόνα του οικειοθελούς χαρακτήρα της προσφυγής στην διαδικασία της Διαμεσολάβησης.

Ειδικότερα, το άρθρο 182 του Νόμου 4512/2018 προβλέπει 7 κατηγορίες διαφορών, οι οποίες υποβάλλονται υποχρεωτικά στην διαδικασία της Διαμεσολάβησης πριν από την συζήτηση σχετικού ενδίκου βοηθήματος.

Πρόκειται για :

α. τις διαφορές μεταξύ ιδιοκτητών ορόφων ή διαμερισμάτων από σχέση οροφокτησίας, τις διαφορές από την λειτουργία απλής και συνθετης κάθετης ιδιοκτησίας, τις διαφορές αφ' ενός ανάμεσα στους διαχειριστές ιδιοκτησίας κατ' ορόφους και κάθετης ιδιοκτησίας και αφ' ετέρου τους ιδιοκτήτες ορόφων, διαμερισμάτων και κάθετων ιδιοκτησιών, καθώς επίσης και τις διαφορές, που εμπίπτουν στο ρυθμιστικό πεδίο των άρθρων 1003 έως 1031 του ΑΚ.

β. τις διαφορές, που αφορούν απαιτήσεις αποζημίωσης οποιασδήποτε μορφής για ζημιές από αυτοκίνητο ανάμεσα στους δικαιούχους ή τους διαδόχους τους και εκείνους που έχουν υποχρέωση αποζημίωσης ή τους διαδόχους τους, όπως και απαιτήσεις από σύμβαση ασφάλισης αυτοκινήτου, ανάμεσα στις ασφαλιστικές εταιρείες και τους ασφαλισμένους ή τους διαδόχους τους, εκτός εάν από το ζημιογόνο γεγονός επήλθε θάνατος ή σωματική βλάβη.

γ. τις διαφορές από αμοιβές του άρθρου 622 ΚΠολΔ.

δ. τις οικογενειακές διαφορές, εκτός από αυτές της παραγράφου 1 περιπτώσεις α, β, και γ και της παραγράφου 2 του άρθρου 592 του ΚΠολΔ.

ε. τις διαφορές, που αφορούν σε απαιτήσεις αποζημίωσης ασθενών ή των οικείων τους σε βάρος ιατρών, οι οποίες ανακύπτουν κατά την άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας των τελευταίων.

στ. τις διαφορές, που δημιουργούνται από την προσβολή εμπορικών σημάτων, διπλωματών ευρεσιτεχνίας, βιομηχανικών σχεδίων ή υποδειγμάτων.

ζ. τις διαφορές από χρηματιστηριακές συμβάσεις.

Στην παράγραφο 4Γ του ίδιου άρθρου 182, προβλέπεται ότι, εάν κατά την αρχική συνεδρία της Διαμεσολάβησης, τα μέρη της διαφοράς δεν συμφωνήσουν να προχωρήσουν σε διαδικασία Διαμεσολάβησης, τότε θεωρείται ότι έχει πληρωθεί η υποχρέωση προσφυγής στην Διαμεσολάβηση πριν από την συζήτηση σχετικού ενδίκου βοηθήματος και συντάσσεται από τον Διαμεσολάβητή Πρακτικό για την απόφαση των μερών της διαφοράς, προκειμένου να μπορεί οποιοδήποτε από αυτά να το προσκομίσει στο αρμόδιο Δικαστήριο σε απόδειξη της πλήρωσης της πιο πάνω υποχρέωσης.

Προκύπτει έτσι αβίαστα ότι, ακόμη και στις περιπτώσεις στις οποίες η Διαμεσολάβηση είναι υποχρεωτική, δεν χάνει τον οικειοθελή χαρακτήρα της, δηλαδή την δυνατότητα των μερών

της διαφοράς να αποφασίζουν ελεύθερα εάν θα ακολουθήσουν η όχι την διαδικασία της Διαμεσολάβησης. Πραγματι, στις πιο πάνω περιπτώσεις υποχρεωτικής υπαγωγής στην Διαμεσολάβηση, η μόνη υποχρέωση των μερών της διαφοράς συνίσταται στην συμμετοχή τους στην πρώτη συνέδρια, κατά την οποία μπορούν να αποφασίσουν, ελεύθερα και χωρίς συνέπειες, να μην προχωρήσουν στην διαδικασία της Διαμεσολάβησης. Προφανώς αρκεί να μην συμφωνήσει μόνο το ένα μέρος της διαφοράς. Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η ratio legis σχετικά με την υποχρεωτικότητα είναι να γνωρίσουν τα μέρη την Διαμεσολάβηση - έστω και πέρνοντας απλά μια «γεύση» - έτσι ώστε, εάν δεν θελήσουν να προχωρήσουν στην σχετική διαδικασία, να πάρουν αυτή την απόφαση με επίγνωση.

Να σημειωθεί ότι, σε περίπτωση διαφοράς για την οποία προβλέπεται υποχρεωτική Διαμεσολάβηση, η ελευθερία των μερών περιορίζεται - κατά ένα τρόπο - λόγω των χρηματικών ποινών, που επιβάλλονται στο / στα μέρη, που δεν εμφανίζονται καθόλου στην διαδικασία της Διαμεσολάβησης, που δεν ανταποκρίνονται δηλαδή στην σχετική προσήκουσα πρόσκληση του Διαμεσολαβητή και δεν παρίστανται ούτε στην αρχική συνάντηση.

Γ. Η Διαμεσολάβηση έχει χαρακτήρα απόλυτα εμπιστευτικό και πρέπει να διεξάγεται κατά τρόπο, που να μην παραβιάζει το απόρρητο της, εκτός εάν τα μέρη συμφωνήσουν διαφορετικά. Οι συμμετέχοντες στην διαδικασία της Διαμεσολάβησης συμφωνούν εγγράφως, πριν από την έναρξη της, περί του εμπιστευτικού ή μη χαρακτήρα της διαδικασίας. Μπορούν να επεκτείνουν το απόρρητο και στην συμφωνία, που θα προκύψει, ενδεχομένως, μεταξύ τους, εκτός και εάν η κοινολόγηση του περιεχομένου της είναι απαραίτητη για την εκτέλεσή της ή επιβάλλεται για λόγους Δημόσιας Τάξης.

Ο Διαμεσολαβητής υποχρεούται να τηρεί απόρρητες τις πληροφορίες, που έχουν προκύψει από την Διαμεσολάβηση ή σε σχέση με αυτήν, συμπεριλαμβανομένου του γεγονότος ότι πρόκειται να διεξαχθεί ή έχει διεξαχθεί Διαμεσολάβηση, εκτός εάν υποχρεούται να πράξει διαφορετικά από διάταξη Νόμου ή για λόγους Δημόσιας Τάξης ή εάν τα μέρη συναινούν ρητά στην αποκάλυψη των σχετικών πληροφοριών.

Ο Διαμεσολαβητής διέπεται από επαγγελματικό απόρρητο.

Η έννοια της εμπιστευτικότητας έχει πολλαπλές εκφάνσεις, οι σπουδαιότερες από τις οποίες είναι οι ακόλουθες.

ι. Δεν τηρούνται Πρακτικά κατά την Διαδικασία της Διαμεσολάβησης, εκτός εάν τα μέρη της διαφοράς συμφωνήσουν άλλως. Υποχρεωτικά συντάσσεται ένα μόνο Πρακτικό κατά το πέρας της διαδικασίας, το οποίο - εκτός των άλλων στοιχείων, που προβλέπει ο Νόμος - περιλαμβάνει την συμφωνία, στην οποία κατέληξαν τα μέρη κατά την Διαμεσολάβηση ή την διαπίστωση της αποτυχίας της Διαμεσολάβησης.

ii. ο Διαμεσολαβητής δύναται -εκτός από τις κοινές επικοινωνίες και συναντήσεις - να έχει και χωριστές επικοινωνίες και συναντήσεις με κάθε ένα από τα μέρη της διαφοράς. Πληροφορίες, τις οποίες αντλεί ο Διαμεσολαβητής κατά τις χωριστές επικοινωνίες και συναντήσεις του με το ένα μέρος, δεν κοινολογούνται στο άλλο μέρος χωρίς την σύμφωνη γνώμη του άλλου.

iii. ο Διαμεσολαβητής, τα μέρη, οι πληρεξούσιοι αυτών και όσοι συμμετείχαν με οποιονδήποτε τρόπο στην Διαδικασία της Διαμεσολάβησης δεν εξετάζονται ως μάρτυρες ενώπιον των Δικαστηρίων ή σε Διαιτητικές Διαδικασίες, εκτός εάν αυτό

επιβάλλεται για λόγους Δημόσιας Τάξης,, για την προστασία της ανηλικότητας ή της σωματικής ακεραιότητας και ψυχικής υγείας φυσικού προσώπου .

iv. Με την επιφύλαξη των αρμοδιοτήτων των Ποινικών Δικαστηρίων, των Ανακριτών και των Εισαγγελέων, καθώς και της αντίθετης και ρητής συμφωνίας των μερών, οι συζητήσεις και οι προτάσεις, που εκφράστηκαν από τα μέρη κατά τη Διαδικασία της Διαμεσολάβησης , οι απόψεις του Διαμεσολάβητή προς τα μέρη για την επίτευξη συμβιβαστικής επίλυσης της διαφοράς, η εκφρασθείσα βούληση των μερών, καθώς και οι όποιες δηλώσεις των μερών στο πλαίσιο της Διαδικασίας της Διαμεσολάβησης δεν μπορούν να αποτελέσουν αποδεικτικά μέσα ενώπιον Πολιτικού Δικαστηρίου ή Διαιτητικού Δικαστηρίου , σε περίπτωση αποτυχίας της Διαδικασίας της Διαμεσολάβησης. Η παραπάνω απαγόρευση δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου, δηλαδή εάν συντρέχουν λόγοι Δημόσιας Τάξης ή λόγοι προστασίας της ανηλικότητας ή της σωματικής ακεραιότητας και ψυχικής υγείας φυσικού προσώπου , που επιβάλλουν να χρησιμοποιηθούν ως αποδεικτικά μέσα .

Δ. Η Διαμεσολάβηση είναι μια διαρθρωμένη μεν , αλλά εύκαμπτη διαδικασία, με την έννοια ότι δεν διέπεται από τυπικούς κανόνες, γι' αυτό και ο τρόπος και ο ρυθμός διεξαγωγής της διαδικασίας ενδέχεται να διαφέρει κατά περίπτωση, καθορίζεται δε κατόπιν συνεννόησης μεταξύ του Διαμεσολάβητή και των μερών.

Αν δεν είναι δυνατή η φυσική παρουσία αμφοτέρων των μερών και του Διαμεσολάβητή στον ίδιο τόπο και χρόνο, η συνεδρία της Διαμεσολάβησης μπορεί να πραγματοποιηθεί με τη διαδικασία της τηλεδιάσκεψης μέσω ηλεκτρονικού υπολογιστή ή άλλου συστήματος τηλεδιάσκεψης, στο οποίο έχει πρόσβαση το άλλο ή τα άλλα μέρη της διαφοράς. Η διαδικασία της τηλεδιάσκεψης μπορεί να πραγματοποιηθεί και μέσω ηλεκτρονικής πλατφόρμας, η οποία εγκρίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Ανάπτυξης, Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και ρυθμίζει κάθε αναγκαία τεχνική, διοικητική ή άλλη λεπτομέρεια.'

Ε. Η Διαμεσολάβηση διατρέχεται από τον κανόνα της αμεροληψίας του Διαμεσολάβητή και της ίσης μεταχείρισης των μερών. Ο Διαμεσολαβητής προσπαθεί να κερδίσει την εμπιστοσύνη των μερών, δίνοντας σε όλους ίσες ευκαιρίες έκφρασης και αποφεύγοντας οποιοδήποτε σχόλιο υπέρ ή εις βάρος οποιουδήποτε μέρους. Οι ενέργειες του Διαμεσολάβητή και των μερών για την επίτευξη επίλυσης της μεταξύ τους διαφοράς διέπονται από τις αρχές της καλής πίστης και ειλικρίνειας και της διαρκούς αμεροληψίας του Διαμεσολάβητή έναντι αυτών. Τα μέρη μπορούν, σε κάθε περίπτωση, να συμφωνήσουν ως Διαδικασία Διαμεσολάβησης την διαδικασία και τους ειδικότερους κανόνες, που προβλέπουν Κεντρα και Οργανισμοί Διαμεσολάβησης.

Ο Διαμεσολαβητής δεν επιτρέπεται να αναλαμβάνει τη διενέργεια Διαμεσολάβησης και, εάν την έχει ήδη αναλάβει, δεν επιτρέπεται να τη συνεχίσει, προτού γνωστοποιήσει τυχόν περιστάσεις, που ενδέχεται να επηρεάσουν ή να δώσουν την εντύπωση ότι επηρεάζουν την ανεξαρτησία του.

Ο Διαμεσολαβητής υποχρεούται να μην αναλαμβάνει καθήκοντα και, εάν έχει ήδη αναλάβει, να μην εξακολουθήσει να τα ασκεί, σε περίπτωση σύγκρουσης των συμφερόντων του με την Διαμεσολάβηση.

Σύγκρουση συμφερόντων υπάρχει, ιδίως, στις περιπτώσεις:

α) προσωπικής ή επαγγελματικής σχέσης του Διαμεσολάβητή με ένα από τα μέρη ή τους δικηγόρους τους ή λήψης αμοιβής στο παρελθόν για παροχή υπηρεσιών σε οποιοδήποτε από τα μέρη,

β) οποιουδήποτε οικονομικού ή άλλου συμφέροντος, άμεσου ή έμμεσου, από την έκβαση της Διαμεσολάβησης,

γ) ανάμιξης του Διαμεσολάβητή, κατά οποιοδήποτε τρόπο, στο αντικείμενο της διαφοράς,

δ) ενέργειας, κατά το παρελθόν, του ίδιου του Διαμεσολάβητή η συνεργάτη του ή άλλου στελέχους της εταιρείας για την οποία εργάζεται, για κάποιο από τα μέρη, με ιδιότητα άλλη πλην του Διαμεσολαβητή,

ε) οποιασδήποτε μορφής επαγγελματικής συνεργασίας του Διαμεσολάβητή με φυσικά ή νομικά πρόσωπα ,που εμπλέκονται στην παροχή συμβουλών σε ένα από τα συμμετέχοντα μέρη, για θέματα που αφορούν το αντικείμενο της Διαμεσολάβησης.

Ο Διαμεσολαβητής υποχρεούται πριν από την ανάληψη των καθηκόντων του να γνωστοποιήσει στα μέρη εάν συντρέχει περίπτωση σύγκρουσης συμφερόντων. Την ίδια υποχρέωση έχει και εάν αναφανεί τέτοια περίπτωση μετά την ανάληψη των καθηκόντων του και κατά τη διεξαγωγή της Διαμεσολάβησης..

Σε περίπτωση σύγκρουσης συμφερόντων , ο Διαμεσολαβητής επιτρέπεται κατ' εξαίρεση να αναλάβει καθήκοντα και, εάν τα έχει ήδη αναλάβει, να εξακολουθήσει να τα ασκεί, μόνο με τη ρητή συγκατάθεση των μερών και εφόσον είναι βέβαιος ότι είναι σε θέση να διεξάγει τη Διαμεσολάβηση με τρόπο που να μην υπονομεύει την ακεραιότητα της διαδικασίας. Μετά την περάτωση της Διαμεσολάβησης και ανεξάρτητα από το αποτέλεσμα της, δεν επιτρέπεται στο Διαμεσολάβητή να επιληφθεί υπό άλλη επαγγελματική ιδιότητα για τη συγκεκριμένη υπόθεση, στην οποία άσκησε καθήκοντα Διαμεσολαβητή μεταξύ των ίδιων μερών.

Z. Η Διαμεσολάβηση δεν είναι δεσμευτική, με την έννοια ότι οποιαδήποτε μέρος μπορεί να αποχωρήσει όποτε θελήσει από την διαδικασία. Δεσμευτική είναι μόνον η συμφωνία, που θα εξευρεθεί από τους ενδιαφερομένους και μόνο από την στιγμή που θα υπογραφεί από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη.

III. ΤΙ ΕΙΝΑΙ Ο ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΗΣ

Σύμφωνα με τον ορισμό ,που δίδεται από το άρθρο 179 παρ.3 του Ν.4512/2018, ως Διαμεσολαβητής νοείται τρίτο πρόσωπο σε σχέση με τους διαδίκους και τη διαφορά, που αναλαμβάνει να διαμεσολαβήσει με κατάλληλο, αποτελεσματικό και αμερόληπτο τρόπο, διευκολύνοντας τα συμμετέχοντα μέρη να βρουν μια κοινά αποδεκτή λύση της διαφοράς τους. Ο Διαμεσολαβητής πρέπει να είναι νόμιμα διαπιστευμένος στην Ελλάδα ή σε άλλο Κράτος Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ο Διαμεσολαβητής ορίζεται από τα μέρη ή από τρίτο πρόσωπο της κοινής τους επιλογής. Ο Διαμεσολαβητής είναι ένας (1), εκτός αν τα μέρη συμφωνήσουν εγγράφως ότι οι Διαμεσολαβητές θα είναι περισσότεροι. Αν δεν επιτευχθεί συμφωνία ως προς το πρόσωπο του Διαμεσολάβητή και τον τόπο διεξαγωγής της Διαμεσολάβησης αυτοί ορίζονται, κατά αποκλειστικότητα, μετά από αίτηση οποιουδήποτε από τα μέρη, από την Κεντρική

Επιτροπή Διαμεσολάβησης, που προβλέπεται στο άρθρο 186 του Ν.4215/2018, με αιτιολογημένη απόφασή της. Η Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης λαμβάνει υπόψη της το είδος της διαφοράς, που άγεται προς Διαμεσολάβηση τις διατάξεις του ΚΠολΔ για την κατά τόπο αρμοδιότητα, τις ειδικές δεξιότητες του διαμεσολαβητή, όπως αυτές περιγράφονται στην παράγραφο 4 του άρθρου 203 και τον αριθμό των Διαμεσολαβήσεων, που έχει διεξάγει.

Τα ανωτέρω αποτελούν τον γενικό κανόνα σχετικά με τον διορισμό του Διαμεσολαβητή. Ο κανόνας αυτός δεν εφαρμόζεται, όμως, στις περιπτώσεις των διαφόρων, που υποβάλλονται υποχρεωτικά σε Διαμεσολάβηση, σύμφωνα με όσα εκτίθενται ανωτέρω. Στις εν λόγω περιπτώσεις, ο δικηγόρος του αιτούμενου δικαστική προστασία επιλέγει Διαμεσολαβητή από τον Κατάλογο Διαπιστευμένων Διαμεσολαβητών του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, στον οποίο υποβάλλει αίτημα προσφυγής στη διαδικασία της Διαμεσολάβησης, παραδίδοντάς του συμπληρωμένο ενημερωτικό έντυπο, το οποίο συντάσσεται από την Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης. Παρατηρούμε, έτσι, ότι στις περιπτώσεις των διαφόρων, που υποβάλλονται υποχρεωτικά σε Διαμεσολάβηση, ο αιτών δικαστική προστασία έχει προνομιακή μεταχείριση, αφού ο Διαμεσολαβητής επιλέγεται αποκλειστικά από τον δικηγόρο του.

Οι Διαμεσολαβητές πρέπει να είναι :

α) απόφοιτοι τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ή κάτοχοι ισοδύναμου πτυχίου της αλλοδαπής,

β) εκπαιδευμένοι από Φορέα Εκπαίδευσης Διαμεσολαβητών αναγνωρισμένο από την Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης ή κάτοχοι τίτλου διαπίστευσης από άλλο Κράτος Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και

γ) διαπιστευμένοι από την Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης και εγγεγραμμένοι στο Μητρώο Διαμεσολαβητών, που τηρείται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

Αν απόφοιτος τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ή κάτοχος ισοδύναμου πτυχίου της αλλοδαπής είναι και κάτοχος μεταπτυχιακού ή διδακτορικού τίτλου ΑΕΙ ή ισοδύναμου τίτλου της αλλοδαπής με αντικείμενο την Διαμεσολάβηση, δεν απαιτείται, προκειμένου να διαπιστευθεί, περαιτέρω εκπαίδευσή του από Φορέα Εκπαίδευσης Διαμεσολαβητών, ούτε συμμετοχή του στις εξετάσεις, που προβλέπονται κατωτέρω.

Αποκλείονται της άσκησης του επαγγέλματος του Διαμεσολαβητή όσοι έχουν διατελέσει Δικαστικοί λειτουργοί.

Οι Φορείς Κατάρτισης Διαμεσολαβητών λειτουργούν με άδεια, η οποία χορηγείται κατόπιν ειδικής και αιτιολογημένης απόφασης της Κεντρικής Επιτροπής Διαμεσολάβησης. Είναι δε :

1. Αστική εταιρία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, δικαίωμα σύστασης της οποίας έχουν:

α) ένας Δικηγορικός Σύλλογος ή από κοινού περισσότεροι Δικηγορικοί Σύλλογοι της αυτής Εφετειακής Περιφέρειας.

β) ένας ή περισσότεροι Δικηγορικοί Σύλλογοι της αυτής Εφετειακής Περιφέρειας, σε σύμπραξη με επιστημονικούς, εκπαιδευτικούς ή επαγγελματικούς Φορείς ή Επιμελητήρια.

Στις περιπτώσεις α' και β' είναι δυνατή η σύμπραξη και με Φορέα Κατάρτισης της αλλοδαπής εγνωσμένου κύρους και διεθνούς αναγνώρισης και εμπειρίας στην παροχή εκπαίδευσης Διαμεσολάβησης και, γενικότερα, στις Εναλλακτικές Μεθόδους Επίλυσης Διαφορών ή στη διενέργεια Διαμεσολαβήσεων..

Οι ανωτέρω Φορείς θα ασκούν την δραστηριότητα τους εντός της περιφέρειας της Εφετειακής έδρας τους.

Σήμερα υπάρχουν στην Χώρα μας οι εξής Φορείς Εκπαίδευσης Διαμεσολαβητών : το ΚΕΔΙΠ, με έδρα τον Πειραιά, που είναι και ο πρώτος Φορέας που ιδρύθηκε στην Ελλάδα ,ο ΑΚΚΕΔ ΠΡΟΜΗΘΕΑΣ, με έδρα την Αθήνα, το Ινστιτούτο Κατάρτισης Διαμεσολαβητών Θεσσαλονίκης, με έδρα την Θεσσαλονίκη ,το Ινστιτούτο Κατάρτισης Διαμεσολαβητών Λάρισας , με έδρα την Λάρισα ,το Ινστιτούτο Κατάρτισης Διαμεσολαβητών Αλεξανδρούπολης, με έδρα την Αλεξανδρούπολη ,το Ινστιτούτο Κατάρτισης Διαμεσολαβητών Καβάλας, με έδρα την Καβάλα και το Ινστιτούτο Κατάρτισης και Εκπαίδευσης Αρκαδίας , με έδρα την Τρίπολη .

2.Κέντρο Επιμόρφωσης και Διά Βίου Μάθησης (Κ.Ε.ΔΙ. ΒΙ.Μ.) ΑΕΙ, το οποίο παρέχει σχετικό πρόγραμμα, η δε λειτουργία του διέπεται αποκλειστικά από τις οικείες διατάξεις περί λειτουργίας των ΑΕΙ.

Ο σκοπός του Φορέα είναι:

α) ο σχεδιασμός προγραμμάτων και η παροχή υπηρεσιών βασικής εκπαίδευσης κατ' ελάχιστο ογδόντα (80) ωρών και

β) ο σχεδιασμός προγραμμάτων μετεκπαίδευσης πέραν των ογδόντα (80) ωρών της βασικής εκπαίδευσης των υποψηφίων Διαμεσολαβητών, για την περαιτέρω απόκτηση γνώσεων, δεξιοτήτων και επιμόρφωσης αυτών, αναγκαίων για την άσκηση της Διαμεσολάβησης. Στη διαδικασία Διαμεσολάβησης τα μέρη παρίστανται μετά του πληρεξουσίου δικηγόρου τους.

Η διαπίστευση των Διαμεσολαβητών και η εγγραφή τους στο οικείο Μητρώο του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων γίνεται από την Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης κατόπιν εξετάσεων, εκτος εάν πρόκειται για απόφοιτο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ή κάτοχο ισοδύναμου πτυχίου της αλλοδαπής , που είναι και κάτοχος μεταπτυχιακού ή διδακτορικού τίτλου ΑΕΙ ή ισοδυνάμου τίτλου της αλλοδαπής με αντικείμενο την Διαμεσολάβηση , οπότε δεν απαιτείται συμμετοχή στις εξετάσεις , καθώς και εάν πρόκειται για ήδη διαπιστευμένους κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος Νόμου Διαμεσολαβητές, οι οποίοι διατηρούν τη διαπίστευσή τους.

Οι εξετάσεις των υποψηφίων Διαμεσολαβητών διενεργούνται από την Επιτροπή Εξετάσεων όπως αυτή έχει οριστεί από την Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης, κατά την κρίση της, τουλάχιστον όμως δύο φορές το χρόνο. Οι εξετάσεις είναι γραπτές και προφορικές και συμπεριλαμβάνεται αξιολόγηση σε προσομοιώσεις.

Οι προφορικές εξετάσεις συνίστανται στην εξέταση από τουλάχιστον δύο μέλη της Επιτροπής Εξετάσεων επί των τεχνικών της Διαμεσολάβησης, με χρησιμοποίηση ρόλων και προσομοιώσεων κατά τα συνήθη πρότυπα ,που εφαρμόζονται διεθνώς.

Η απόφαση της Επιτροπής Εξετάσεων γνωστοποιείται στην Κεντρική Επιτροπή Διαμεσολάβησης, η οποία διαπιστεύει τους οριστικούς επιτυχόντες.

Το ελάχιστο περιεχόμενο του βασικού εκπαιδευτικού προγράμματος σπουδών και της εξεταστέας ύλης υποψηφίων Διαμεσολαβητών απαιτεί τουλάχιστον ογδόντα (80) ώρες διδασκαλίας .

Ο Ν. 3898/2010 προέβλεπε αρχικά ότι ο Διαμεσολαβητής έπρεπε υποχρεωτικά να είναι δικηγόρος. Αυτή η προϋπόθεση ίσχυε μόνο για την διεξαγωγή Διαμεσολαβήσεων σε ενδοσυνοριακές υποθέσεις. Ήδη από το έτος 2014, μετά απο σχετική τροποποίηση του Νομού , επαυσε να απαιτείται να είναι δικηγόρος κάποιος για να γίνει Διαμεσολαβητής.Απαιτείται ,όμως , να είναι πτυχιούχος ΑΕΙ.

ΙV.ΠΟΙΟ ΤΟ ΚΥΡΟΣ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΠΟΥ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΩΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ

Κατά το περας της διαδικασιας, ο Διαμεσολαβητής συντάσσει Πρακτικό , που είναι το μόνο Πρακτικό , το οποίο συντάσσεται κατά την διαδικασία της Διαμεσολάβησης. Το Πρακτικό αυτό περιέχει και την ενδεχόμενη συμφωνια,στην οποία κατέληξαν τα μέρη , κάθε ένα από τα οποία δύναται να προβεί στην κατάθεση του αντιτύπου , που έλαβε ,στην Γραμματεία του Μονομελούς Πρωτοδικείου ,το οποίο θα είχε κατά τόπον αρμοδιότητα για να εκδικάσει την διαφορά , για την οποία έλαβε χώρα η Διαμεσολάβηση . Εάν δεν υπάρξει συμφωνία, ο Διαμεσολαβητής το καταγράφει στο εν λόγω Πρακτικό.

Από την κατάθεση του στην Γραμματεία του κατά τοπον αρμόδιου Μονομελούς Πρωτοδικείου κατά τα ανωτέρω ,το εν λόγω Πρακτικό- εφ'όσον περιέχει συμφωνία των μερών για την ύπαρξη αξίωσης ,που μπορεί να εκτελεστεί αναγκαστικά- καθίσταται τίτλος εκτελεστός σύμφωνα με το άρθρο 904 παρ. 2 εδ (γ) του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Το απόγραφο για την εκτέλεση εκδίδεται σύμφωνα με τα άρθρα 915 έως 918 του Κ.Πολ.Δικ.από τον Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου ,στην Γραμματεία του οποίου κατατέθηκε .

Αν η συμφωνία ,που περιέχεται στο Πρακτικό Διαμεσολάβησης ,περιλαμβάνει και διατάξεις που αφορούν δικαιοπραξίες, οι οποίες υπόκεινται εκ του Νόμου σε συμβολαιογραφικό τύπο, οι διατάξεις αυτές πρέπει να περιβληθούν τον εν λόγω τύπο. Στην περίπτωση αυτή, εφαρμόζονται οι ρυθμίσεις που διέπουν τη σύνταξη τέτοιων συμβολαιογραφικών εγγράφων και τη μεταγραφή τους.

Η δυνατότητα ,την οποία παρέχει ο Νόμος σε κάθε μέρος της διαφοράς να καταστήσει τίτλο εκτελεστό το Πρακτικό Διαμεσολάβησης ,που περιέχει συμφωνία των μερών για την

επίλυση της διαφοράς, αποκλειστικά με δικές του ενέργειες, διασφαλίζει από συνέπειες, που θα μπορούσε να επισύρει για το άλλο μέρος ή τα άλλα μέρη, ενδεχόμενη υπαναχώρηση ενός μέρους της διαφοράς, αφού τέτοια υπαναχώρηση δεν θα παρεμποδίζει την αναγκαστική εκτέλεση της συμφωνίας.

Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι η Ελληνική Νομοθεσία ρυθμίζει το θέμα της εκτέλεσης του συμφωνητικού, που προκύπτει από Διαδικασία Διαμεσολάβησης, κατά τρόπο πολύ πιο δόκιμο και αποτελεσματικό από εκείνον με τον οποίο αντιμετωπίζουν το ίδιο θέμα, τόσο η Ευρωπαϊκή Οδηγία 52/2088, όσο και οι Νομοθεσίες των περισσότερων - αν όχι όλων - των Κρατών Μελών της ΕΕ.

Ειδικότερα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 παρ.1 και 2 της ως άνω Ευρωπαϊκής Οδηγίας, το έγγραφο στο οποίο καταχωρίζεται συμφωνία των μερών, που προκύπτει από Διαδικασία Διαμεσολάβησης, πρέπει- προκειμένου να καταστεί εκτελεστό- να υποβληθεί στο αρμόδιο Δικαστήριο ή σε άλλη αρμόδια Αρχή, μετά από αίτηση όλων των ενδιαφερομένων μερών ενεργούντων από κοινού ή μετά από αίτηση ενός μόνο των μερών αλλά, σε τέτοια περίπτωση, με την συναίνεση όλων των υπολοίπων. Έτσι, εάν έστω και ένα από τα μέρη της διαφοράς δεν συμπράττει ή δεν συναινεί έστω στην διαδικασία για την κήρυξη εκτελεστού του υπό συζήτηση συμφωνητικού, το άλλο ή τα άλλα μέρη της διαφοράς δεν μπορούν να προβούν στην εκτέλεση του, με αποτέλεσμα να «αχρηστεύεται» η προσπάθεια επίλυσης της διαφοράς με Διαμεσολάβηση και το αρχικά θετικό αποτέλεσμα, που προέκυψε από αυτήν.

V.ΕΝ ΕΙΔΕΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΟΣ

Δυνατότητα εξωδικαστικής επίλυσης των διαφόρων ήταν ανέκαθεν νοητή. Εν πρώτοις, τίποτε δεν εμπόδιζε ποτέ τους ενδιαφερόμενους να προσπαθήσουν, είτε μόνοι τους, είτε με την βοήθεια τρίτου ή τρίτων της εμπιστοσύνης τους, να επιλύσουν διαφορά που είχε προκύψει μεταξύ τους.

Άλλα και η ίδια η Νομοθεσία, από καταβολής Αστικού Κώδικα και Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, προβλέπει τον δικαστικό, αλλά και τον εξωδικαστικό συμβιβασμό.

Γιατί, λοιπόν, δίνεται τόση έμφαση στην Διαμεσολάβηση;

Δυο είναι οι κυριότεροι κατά την άποψη μας -και όχι μόνο την δική μας- λόγοι:

Αφενός, ο τρίτος που συνδράμει τους ενδιαφερόμενους στην επίλυση της διαφοράς τους, δηλαδή ο Διαμεσολαβητής, είναι ειδικά εκπαιδευμένος και εξ αυτού οι πιθανότητες να συμβάλει αποτελεσματικά στην εξεύρεση λύσης από τους ενδιαφερόμενους στην διάφορα τους είναι αυξημένες.

Αφετέρου, η συμφωνία, στην οποία καταλήγουν, ενδεχομένως, οι ενδιαφερόμενοι με την Διαδικασία της Διαμεσολάβησης, είναι, ουσιαστικά αυτόματα, τίτλος εκτελεστός, ενώ η συμφωνία που προκύπτει, ενδεχομένως, από διαβουλεύσεις, διαπραγματεύσεις και προσπάθειες εξεύρεσης συμβιβαστικής λύσης, με την συνδρομή ή μη τρίτου ή τρίτων προσώπων, χωρίς να ακολουθηθεί η Διαδικασία της Διαμεσολάβησης, όπως την προβλέπει ο Νόμος, είναι απόλυτα σύννομη μεν εάν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις, δεν αποτελεί, όμως, αυτοδικαίως τίτλο εκτελεστό. Για να καταστεί τίτλος εκτελεστός, μια τέτοια συμφωνία θα πρέπει είτε να περιβληθεί τον συμβολαιογραφικό τύπο και να

περιληφθεί στην σχετική συμβολαιογραφική πράξη ρητός όρος περί του ότι οι συμβαλλόμενοι την κηρύσσουν εκτελεστή ,είτε να υποβληθεί και να επικυρωθεί από αρμόδιο Δικαστήριο. Η πρώτη λύδη είναι πολύ δαπανηρή λόγω τελών και δικαιωμάτων , που καταβάλλονται κατά κύριο λόγο στο Δημόσιο και σε Δημόσια Ταμεία.. Η δεύτερη προϋποθέτει ότι η υπόθεση εκκρεμεί ήδη ενώπιον Δικαστηρίου.

Εκτιμάται ότι ο εμπιστευτικής χαρακτήρας της Διαμεσολάβησης και η δυνατότητα άμεσης εκτέλεσης του συμφωνητικού ,το οποίο περιέχει την συμφωνία των μερών περί επίλυσης της διαφοράς τους,αποτελούν τους δυο βασικούς πόλους έλξης της Διαμεσολάβησης ..

*
* . *

Το παρόν αποτελεί μια συμπυκνωμένη παρουσίαση της Διαμεσολάβησης . Εννοείται ότι ο θεσμός αυτός αξίζει να διερευνηθεί περαιτέρω,πράγμα που οποίος ενδιαφέρεται μπορεί να επιτύχει ανατρέχοντας στην ελληνική και ξένη βιβλιογραφία ,αλλα και θέτοντας ερωτήσεις στην ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ (eed.mediation@eledi.gr) και στον ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΠΡΟΩΘΗΣΗΣ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ ΜΕΘΟΔΩΝ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ (www.opemed.gr).

Κατερίνα Κωτσάκη

επ.Δικηγόρος

Διαπιστευμενη Διαμεσολαβήτρια - MCiarb

**Διαπιστευμενη Εκπαιδευτρια Διαμεσολαβητών
Πρόεδρος της ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΤΩΝ**

